

มุ่งสู่อับ : ไทยศูนย์กลางการศึกษาเป็นไปได้จริงหรือ?

ผศ.สุพล พรหมมาพันธุ์

คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ รายวัน ฉบับวันอังคารที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2552 หน้า 4

ในช่วงระยะเวลาหลายปีหลังๆ มานี้ ประเทศไทยพยายามผลักดันตนเองให้เป็นศูนย์กลางหลายๆ ด้าน เริ่มตั้งแต่การเป็นศูนย์กลางของโรงพยาบาล (Medical Hub), ศูนย์กลางสนามบินของภูมิภาค (Airport Hub), และล่าสุดที่กำลังผลักดันกันอยู่ คือ การมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภูมิภาค (Education Hub) เพราะได้ตระหนักว่า “การศึกษาคือการเรียนรู้ตลอดชีวิต” อยากให้คนไทยทุกคนลองย้อนถามตัวเองดูว่า **ประเทศไทยเรามีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาได้จริงหรือ?** เนื่องจากประเทศที่จะเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาได้นั้น ส่วนใหญ่มักเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น อังกฤษ อเมริกา เยอรมัน ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮองกง เป็นต้น และประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Countries) ล้วนเป็นประเทศที่ผ่านการเป็น NIC (Newly Industrialized Country) มาก่อนทั้งสิ้น ซึ่งต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ (1). ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพเพิ่มขึ้น, (2). ระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงจากเกษตรกรรมเป็นหลักกลายเป็นประเภทอุตสาหกรรมเป็นหลัก, (3). มีตลาดเสรีเปิดการค้ากับนานาชาติ, (4). มีองค์กรของชาติตนเอง ทำการหรือประจำการอยู่หลายประเทศ, (5). มีการลงทุนจากต่างชาติสูง, และ (6). เป็นผู้นำทางการเมืองในกลุ่มประเทศข้างเคียง (www.pantip.com) ในขณะเดียวกันประเทศไทยเรายังเป็น **ประเทศที่กำลังพัฒนา (Developing Countries)** และเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างนี้มาแล้วร่วม 30-40 ปี เราพัฒนาไปยังไม่ถึงไหน ปัจจุบันเราไม่อาจเปรียบมวญคู่ต่อสู้กับประเทศเกาหลีใต้ได้อีกต่อไป ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนเกาหลีใต้เคยเป็นประเทศที่หาล้าหลังกว่าเรามาก **มันเกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย? เราไม่อาจพัฒนาประเทศอันเป็นที่รักของเราให้ทัดเทียมกับนานาชาติได้กระนั้นหรือ?**

คราวนี้ลองหันกลับมาดูความพยายามของกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นผู้คอยผลักดันในเรื่องนี้ ชาวล่าสุดเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ได้ทุ่ม 3 พันล้านต้นไทยอัดการศึกษา ตั้งศูนย์อำนวยการระดับ นศ.นานาชาติ 14 แห่ง ศธ.ทุ่มงบ 3,000 ล้าน สร้างไทยเป็นฮับด้านการศึกษา “จรินทร์” ลั่นยกระดับการศึกษาทุกประเภท ตั้งศูนย์อำนวยการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 14 แห่ง เร่งปรับปรุงโรงเรียนนานาชาติ 112 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษานานาชาติ 6 แห่ง รองรับนักเรียนนานาชาติ นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์ รมว.ศึกษาธิการ เปิดเผยว่าตามที่มีนโยบายให้ไทยศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub) โดยจะพัฒนาสถานศึกษา เครื่องมือ และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติที่จะเข้ามาเรียนนั้น ขณะนี้รัฐบาลได้เตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว จำนวน 3,000 ล้านบาท เนื่องจากเล็งเห็นว่าประเทศไทยอยู่ในสภาพภูมิศาสตร์ที่มีความเหมาะสมสำหรับ การจัดการศึกษา ขณะเดียวกันประเทศไทยเองก็ได้พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาจนเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ซึ่งถือว่าการดำเนินการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคยังเป็น ประโยชน์ในการเปิดเสรีทางการค้าและบริการอีกด้วย

นอกจากนั้น นับจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) จะยกระดับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ให้เป็นการศึกษาระดับนานาชาติ โดยจะมีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 14 แห่ง เพื่อรองรับนักเรียนนานาชาติ พร้อมทั้งจะมีการปรับปรุงโรงเรียนนานาชาติ 112 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษา

นานาชาติ 6 แห่ง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในประเทศไทย เช่นกันทั้งนี้ ศูนย์ดังกล่าวจะทำหน้าที่พัฒนาการศึกษาสำหรับการรองรับนักศึกษาต่างประเทศ ที่จะเข้ามาเรียน เน้นความเข้มข้นในบางสาขาวิชา ซึ่งได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ไปพิจารณาในเรื่องนี้แล้วว่าจะต้องมีแนวทางดำเนินงานอย่างไรบ้าง อย่างไรก็ตาม รัฐบาล และ ศธ.จะเร่งผลักดันให้ประเทศไทยให้เป็นฮับทางการศึกษาระดับภูมิภาคให้เป็น รูปธรรมอย่างแน่นอน (www.vcharkarn.com)

กอรปกับมีร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ซึ่งมีการประชุมและอภิปราย กันไปเมื่อวันที่ 17-18 มิถุนายน พ.ศ.2553 ที่ผ่านมา งบที่ตั้งไว้กระทรวงศึกษาธิการได้รับมากที่สุดเป็นอันดับ 1

คือ 345,665.4801 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.3

นอกจากนี้ แนวทางสนับสนุนนโยบายนี้ให้เป็นจริง ยังมีการอนุมัติร่าง พ.ร.บ.กองทุนฯ ยืมเรียนเพิ่มขึ้นมาอีก โดย กยศ.เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม อาทิ การขยายขอบเขตผู้กู้ยืม เพื่ออำนาจของกองทุนในการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2552 นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รมช.ศึกษาธิการเปิดเผยภายหลัง การประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ว่า ที่ประชุม ครม. เห็นชอบในหลักการตามที่สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในร่าง พ.ร.บ.กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาประกอบด้วย 1. ให้มีการขยายขอบเขตผู้กู้ยืม กยศ. เพื่อให้นักศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนสามารถยื่นกู้ กยศ.ได้ แต่ให้กู้ได้เฉพาะค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าเล่าเรียนเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิมของกองทุนเงินกู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) 2. เพิ่มอำนาจของกองทุน กยศ.ในการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน และระดมเงินทุน โดยการกู้ยืมเงิน การออกตราสารหนี้ และการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พร้อมทั้งจัดระบบบัญชีเพื่อรองรับกิจกรรมทางการเงินเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้ ครม.เห็นว่า กยศ.ควรนำเงินที่เหลือไปดูแลนักเรียนที่ขาดแคลน หรือตกค้างก่อน ไม่ควรมุ่งนำเงินไปหากำไรเข้ากองทุนเป็นหลัก

รมช.ศึกษาธิการ กล่าวอีกว่า 3. ปรับองค์ประกอบและทบทวนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุน โดยให้เพิ่มเติมในส่วนของเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) เลขาธิการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

และเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย ทั้งนี้ ตนเสนอให้เพิ่มเติมในส่วนของ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กพฐ.) เพื่อให้ผู้บริหารครบทั้ง 5 แห่งได้เข้าร่วมเป็น คณะกรรมการ กยศ. อย่างไรก็ตาม กรมเห็นชอบในหลักการร่างกฎหมายดังกล่าว แต่ให้มีการปรับแก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นเหล่านี้ในขั้นตอนของกฤษฎีกา ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นกฎหมายมารองรับนักศึกษาที่จะเข้าสู่กองทุน กยศ. ในปีการศึกษา 2553 ต่อไป. (www.krabiunited.com)

เมื่อวิเคราะห์กันถึงเรื่องนโยบาย ความตั้งใจและเม็ดเงินงบประมาณที่ทุ่มลงมาเป็นจำนวนมหาศาลใน ด้านการศึกษาแล้วมองว่า โอกาสที่ประเทศไทยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภูมิภาค (Education Hub) มีโอกาสเป็นไปได้จริง แต่ต้องได้รับความร่วมมือด้วยดีจากคนไทยหลายๆ ฝ่ายด้วยกัน **ปัญหาใหญ่ของประเทศ** ที่ทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ เป็นไปด้วยความล่าช้า คือ **การเปลี่ยนแปลงผู้นำ และรัฐบาลบ่อยเกินไป** ทำให้นโยบายการพัฒนาประเทศไม่ต่อเนื่อง เคยมีการสำรวจสถิติตินายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ตั้งแต่ สมัย จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม จนถึงปัจจุบัน มีผลสรุปออกมา คือ **ประเทศไทยเรามีการเปลี่ยน นายกรัฐมนตรีบ่อยมากเฉลี่ยปีละ 2 ครั้ง** บางคนเป็น 8 ปี 5 ปี บางคนเป็น 3 เดือน 7 เดือน ใน สหรัฐอเมริกาประธานาธิบดีเป็นสมัยเดียว คือ 4 ปี บางคนได้เป็น 2 สมัยคือ 8 ปี อย่างเช่น **บิล คลินตัน และ จอร์จ ดับเบิลยู บุช** หรือ **ดร.มหาเธร์ มูฮัมหมัด** ของประเทศมาเลเซีย เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ถึง 22 ปี ได้ วางรากฐานการพัฒนาอนาคตไว้ให้กับประเทศมาเลเซีย ในรูปแบบของแผนพัฒนาที่มีชื่อว่า **VISION 2020** ในปี 1997 มาเลเซีย กลายเป็นประเทศที่มีการส่งออกมากที่สุดกลายเป็นประเทศที่ 18 ของโลก มีการนำเข้าสินค้า เป็นอันดับที่ 17 ของโลก อัตราการออมของประเทศอยู่ที่ 40% ของค่า GDP **นับว่าเป็นประเทศที่มีการออมสูงที่สุดในโลก** (Modern Nine TV : 2547) ส่วนอีกคนหนึ่งคือ **ลี กวนยู** นายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศ สิงคโปร์ เขาเป็นผู้เปิดประเทศสิงคโปร์ให้ทันสมัยทัดเทียมนานาชาติด้วยเหตุที่ดำรงตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรีอยู่ถึง 31 ปี เขาจึงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อประเทศสิงคโปร์ และเป็นหนึ่งในบุคคลทรง อิทธิพลที่สุดของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่สำคัญประเทศไทยเรา อย่าปิดแข่งปิดขากัน อย่าอิจฉาริษยา ชิงดีชิงเด่นกัน ใครทำดีควรยกย่องสรรเสริญ พยายามมองผู้อื่นในแง่ดี อย่ามองคนอื่นในแง่ร้ายไปหมด ดังคำ ที่ว่า **“อย่าเอาดีใส่ตน เอาร้ายใส่คนอื่น”** เพราะไม่มีใครดีเลิศหมดทุกอย่าง อยากให้ทุกคนอ่านและจดจำ อุทานธรรมของท่านเจ้าคุณพระศาสนโศภณ (แจ่ม จิตตะสันโณ) อดีตเจ้าอาวาสองค์ที่ 4 แห่งวัดมกุฏกษัตริยารามที่สอนว่า **“โทษผู้อื่นแลเห็นเป็นภูเขา โทษของเราแลไม่เห็นเท่าเส้นขน ตดคนอื่นเหม็นเพื่อเรา เหลือทน ตดของตนถึงเหม็นไม่เป็นไร”** แล้วประเทศไทยเรามีแต่จะพบความความเจริญก้าวหน้าตลอดไป.

